

CLICA 6

La revista del CFA Tarragona

FEBRER 2020

Bonavista, un mercat singular

**Anna Ballesteros,
professora de Socials**

Parlem de Sant Jordi

**La música, tresor de
Guinea**

EDITORIAL

SUMARI

Crònica: El mercat de Bonavista.....	p. 3
Crònica: Exposició al Castell de Masricart de la Canonja.....	p. 4
Tarragona, una ciutat única.....	p. 5
Crònica: Un partit de futbol.....	p. 6
Entrevista: Anna Ballesteros, professora de Socials al CFA Tarragona.....	p. 7
Reportatge: La música, tresor de Guinea Equatorial.....	p. 11
Ressenya: Recomanació literària.....	p. 13
Reportatge: La diada de Sant Jordi.....	p. 14
La recepta: Arròs amb llet.....	p. 15
Entrevista: Víctor González, alumne del CFA Tarragona.....	p. 16

REVISTA "CLICA", CFA TARRAGONA

Telèfon: 977551888

Email: e3008729@xtec.cat

Website: www.agora.xtec.cat/cfa

Adreça: perllongació del carrer B, s/n
Riu Clar, Tarragona

APRENDRE TOT FENT UNA REVISTA

L'alumnat que cursa Llengua Catalana III del grup de GES 2 Vespre us presenta un nou exemplar de la revista "Clica", que edita el CFA Tarragona.

Durant un trimestre hem treballat els diferents gèneres periodístics i hem practicat la redacció en català. Alguns dels treballs que hem fet són els que us presentem en aquest número del "Clica". A més, hi hem incorporat una entrevista realitzada per una companya del grup de GES2 Matí i un text elaborat per una companya de GES I Matí.

Esperem que el resultat sigui del vostre interès i que en gaudiu!

Redactor en cap:

Jordi Suárez, professor de Llengua Catalana GES 2 vespre

Redactors/es:

Youssef Asmane

Andres Garcia

Víctor González

Ana Belén López

Ricardo Martín

Sandra Rodellas

Yolanda Usindo

Carmen Rodríguez (GES I matí)

UN DIA AMB MOLT DE COLOR AL MERCAT DE BONAVISTA

Una imatge del Mercat de Bonavista

Els carrers tots plens de gent a Bonavista i moltes parades per entretenir-s'hi

El matí de diumenge feia una mica de fred. Totes les persones que estaven al mercat anaven abrigades per la temperatura que feia al carrer, que era una mica baixa. El mercat està situat en una enorme esplanada que està entre Bonavista i Campclar. Quan vas allí no saps per on començar. Està ple de gent de totes les cultures: des de catalans, gallecs, romanesos o marroquins..., i només eren les 9:00 h del matí. S'hi pot trobar tota mena d'articles: des de fruita, roba, bijuteria, pollastres a l'ast, calçat... Passejar pels carrers i veure la gent a les parades que hi ha la roba mirant el que hi havia, per un altre passadís hi havia un munt de colors de parades de fruita amb una pinta molt bona: les pomes d'un color verd brillant i hi havia carabasses amb un tamany enorme.

En un altre carrer hi havia un home propietari d'una parada que cridava: "Senyores marujes, tinc unes paelles amb forma de cor perquè li facis al teu marit un ou ferrat! I per vosaltres un kit per treure els pèls; després no em digueu que el vostre marit us ha deixat per tenir pèls". I l'home afegia: "Les piles espanyoles, que després em feu les banyes amb els xinesos, i després us surt una pífia". Aquell home d'estatura mitjana i cabells grisos era molt simpàtic i graciós amb les coses que deia; atreïa la gent i de sobte la parada era plena de gent. Més amunt hi havia una oloreta de xurros molt bona. Els productes que hi havia per tot el mercat semblaven de bona qualitat. La gent on estava les parades de fruita, i molts parlaven en àrab. Aquest mercat és molt entretingut.

L'Associació Ment i Salut "la muralla" apropa l'art solidari a la Canonja

Exposició: *PARELLES ARTÍSTIQUES 2019, Experiències creatives per la salut mental*

"PARELLES ARTÍSTIQUES" VA EXPOSAR EL PASSAT NOVEMBRE LES SEVES OBRES AL CASTELL DE MASRICART
PER VÍCTOR GONZÁLEZ

Una sala d'exposició buida. Arriba l'hora d'obrir portes al Castell de Masricart, a l'exterior una desena de persones, totes de mitjana edat, esperem impacients per poder veure les obres exposades. A l'interior hi ha poc moviment, em sorprèn veure que a la sala d'exposició només hi ha penjant diverses fotos, graffitis, aquarel·les i sobre els cavallets tres acrílics, obres perdudes en una sala de grans arcs, terres de marbre i molta il·luminació. A un costat de la sala una taula amb un parell de tríptics del Club Social La Muralla.

Els acrílics, en grans llenços mostren traços de color formant torres com les muralles de Tarragona, arcs bizantins com a les basíliques i castells de Disney que ben bé es poden comparar amb la mateixa Sagrada Família. Entre les escasses obres em va cridar l'atenció un graffiti que amb un estil semblant al d'Andy Warhol, representa amb dues pistoles una cara de dona: "Mai se m'acudiria", comenta un home en apropar-se. Una fotografia reflectia un moment tan relaxant com és una onada d'escuma blanca en caure

sobre la sorra llisa amb pedres arrodonides per l'efecte del mar.

L'anecdòtic d'aquest acte és que consisteix en la creació i la posterior exposició d'unes obres realitzades per parelles artístiques formades per dos artistes, un d'ells vinculat a recursos de salut mental. La iniciativa facilita "que les persones puguin gaudir de l'art com a forma d'expressió i de creixement, impactant positivament en el seu benestar", ens explica la secretària del departament de comunicació, Laia Carulla.

En gairebé mitja hora, els pocs assistents van sortint de la sala amb la mateixa sensació de decepció per les poques obres exposades i per la trista acollida d'un esdeveniment d'aquestes característiques. En aquesta tretzena edició d'aquest projecte, tot i que l'ajuntament també és col·laborador i cedeix aquesta sala recentment reformada, s'hi troba a faltar més representació, ja que la única assistent és la regidora d'Acció social i ciutadania, Francisca Márquez.

VORA MAR *Maria Engracia Gutiérrez i Alba Ripollés* Associació Ment i Salut La Muralla

TARRAGONA

La ciutat de Tarragona era en èpoques romanes la capital de Tarraco, com el seu nom indica, té moltes arquitectures de monuments històrics, els quals estan declarats patrimoni de la humanitat.

És una ciutat costanera amb moltes platges, que a l'estiu està plena de turistes i ciutadans. El clima és molt bo, amb temperatures bastant estables.

Té un mirador magnífic amb unes vistes meravelloses, i tothom que hi arriba en diu “tocar ferro”.

Al voltant del nucli urbà hi ha molts barris, cadascun té la seva festa, a banda de la de Tarragona ciutat.

Té moltes tradicions relacionades amb el menjar: panellets, escudella, pa amb tomaca i embotits...

Fan torres humanes que es diuen castells, que es tracta de posar una persona sobre un altra, el més amunt que es pugui sense que caiguin.

CARMEN RODRÍGUEZ
ALUMNA DE GES I (MATÍ)

EL CONSTANTÍ, LIDER A LA JORNADA DE DESCANS DE LLIGA

Els de Torreforta surten golejats del Municipal

4 - 1

Crònica de futbol.

Jornada 13 (25/01/2020) 2ª Divisió Juvenil, lliga territorial,

CONSTANTÍ 4 - TORREFORTA 1

4 gols i líders

CRÒNICA D'ANDRÉS GARCÍA GÓMEZ

El partit va començar amb moltes imprecisions per part dels dos equips. El Constantí no aconseguia connectar bé amb el mig del camp i era aquest tipus de joc el que volia el Torreforta: pilota llarga des de la defensa a la davantera i que el mig del camp no es jugués tenint en compte la superioritat en aquest punt del Constantí. Però aquest joc en juvenil no és eficaç, i la tranquil·litat els va durar 11 minuts, que és el que va tardar Yeray a destapar l'olla i començar a dir que aquesta lliga la volen guanyar. Després d'una jugada personal i de fer una paret perfecta amb l'Oriol Valls, Jesús Manuel es plantà davant del porter i va fer el segon. Al lluminós solament es comptava el minut 17 i això pel Torreforta no pintava gens bé. El partit va entrar en un monòleg del Constantí i tan sols cinc minuts després va arribar el tercer per part d'en Juan Carlos, que solament va haver d'empènyer a porta buida una passada de Yeray per la banda dreta que se'n va anar del seu marcador amb molta facilitat fins a ratlla de fons. El partit va continuar igual el que va restar de la primera part, i al minut 44 li van fer una falta al límit de l'àrea a Raül Guarinos, que es un autèntic especialista a pilota parada. Això va suposar el quart, que va entrar per l'escaire dret de la porteria, impossible d'aturar per al porter del Torreforta. Un gol espectacular que deixava el partit dat i beneït, tot i que encara quedava per jugar la segona part.

El Torreforta va sortir millor a la segona part, però el van afavorir els canvis que va fer l'entrenador del Constantí, que confiat i tornant a demostrar que si l'equip es líder és pels jugadors que té, perquè no te ni idea de tàctica ni de futbol, va fer quatre canvis de cop, i l'equip es va desfer de tal manera que una segona part que hauria d'haver estat tranquil·la, es va convertir en un autèntic patiment per la grada, ja que al minut 3 de la segona feia el primer el Torreforta, i posava l'ai al cor del públic, que veia que el Torreforta arribava amb perill i facilitats a l'àrea després d'unes quantes jugades i pressionar molt al Constantí no van aconseguir el propòsit de fer el segon i així es va arribar al final del partit, amb un marcador de 4-1 favorable al Constantí que la següent jornada té descans.

Anna Ballesteros:

"Sóc molt perfeccionista! Intento que no se'm noti!!"

Anna Ballesteros actualment treballa de professora de l'àmbit de Socials al Centre d'Adults de Tarragona. L'Anna és Llicenciada en Geografia i Història i s'ha format com a arqueòloga. Tot i la seva formació, ha tingut moltes feines diverses al llarg de la seva vida: va anar d'au-pair a Irlanda i Anglaterra, va treballar de monitora i guia a diversos museus i centres educatius, guia, investigadora... fins i tot entrenadora de futbol.

ENTREVISTANT: Hola Anna, quant a la teva formació... on et vas preparar? Per què vas escollir aquesta carrera científico-tècnica?

ANNA: Després d'haver fet el CAP durant un any (al finalitzar la carrera) encara no tenia clar què volia estudiar i em van orientar, ho va fer la meva mare i gràcies a això vaig poder entrar a la borsa de treball.

E: Llavors, la teva experiència docent?

A: A l'ensenyament porto 3 anys i al CFA, entre substitucions i començament de curs només un any. La meva primera feina com a professora va ser a la universitat i va ser una mica difícil perquè era bastant joveneta i no em prenien massa seriosament.

E: Per què al CFA?

A: Em va agradar perquè penso que hi ha moltes coses per fer encara... l'educació formal no ha funcionat per a la majoria d'alumnes que esteu aquí.

E: Suposo que experiències dolentes haver-n'hi... de quina te'n recordes? O la que pitjor has portat...

A: Sempre n'hi ha, i una d'aquestes va ser la d'explicar història d'Espanya sense censura i tot el que això comporta... Tocar temes de política amb la que està caient... tu expliques el que hi ha, però hi ha sensibilitats molt sensibles... i cadascú extreu el que li dona la gana. Això és el que porto pitjor, perquè sóc com una olla a pressió que sempre ha de tenir la tapa posada!! Opino sobre el que he estudiat.

E: De totes les teves experiències laborals, quina t'ha enriquit més?

A: Vaig veure les coses d'una altra manera quan vaig haver de marxar fora i encara així, tenint molta formació, no em valoraven res.

Però va ser la meva millor experiència com a docent ja que vaig anar-me'n a París a treballar al museu d'història natural. Treballava i estudiava a la vegada.

E: Hi tornaries?

A: Amb els ulls tancats!! Va ser la meva millor època, l'Erasmus a París!!

E: Segurament tens algun moment per recordar...

A: Sí!!

Jo pensava que no sabia francès, més enllà de dir *oui* o *non*... i una vegada vaig tenir un problema al metro, i quan vaig arribar a treballar (amb els nervis i tot) li vaig deixar anar una explicació en francès al meu company que es va quedar bocabadat!! Des de llavors tots els meus companys m'utilitzaven d'intèrpret allà on anaven!! Grata recompensa perquè menjava de gorra, jajaja...

E: I tens cap somni frustrat?

A: Anar a viure 1 any com a pintora a París... belles arts. De petita pintava a l'oli, sempre m'ha agradat a part de l'arqueologia, que és pel que em vaig decantar... però utilitzo les manualitats i la pintura per relaxar-me. També he après a fer lettering autodidactament, faig proves mirant-me vídeos.

E: Com a curiositat... quina lectura t'agrada més?

A: Albert Espinosa sense dubte!! Ell va escriure el llibre del qual després van crear "Polseres vermelles". Té un munt de llibres i és un supervivent perquè ha tingut un munt de càncers i explica com veu ell la vida. El meu llibre preferit es diu "El món groc", te'l recomano!! També té novel·les en les quals no t'esperes mai el final, això és el que m'agrada.

E: Interessant...I quant a manies, en tens alguna a tenir en compte?

A: Sóc molt perfeccionista!!! Intento que no se'm, noti!!

E: Veig que ets molt observadora... clisses a la gent... Es automàtic o estratègic per a l'ensenyament?

A: No vaig ser massa bona estudiant, el sistema tampoc va funcionar amb mi, necessito que m'expliquin el perquè de les coses...no m'agradava tampoc que m'estiguessin fument el rotllo i per aquest motiu em vaig passar moltes hores observant...moltíssimes!!

Ara ho veig des de l'altra banda i la gent pensa que els profes no els veiem... però es veu molt més!! Jo us tinc a tots de cara!!

E: Quant a l'educació, que canviaries si en tinguessis l'oportunitat?

A: Faria desaparèixer a tots els professors que no estan motivats per educar... els que no tinguessin empatia.

E: Creus en les segones oportunitats?

A: Totalment!! Penso que sí!! S'han de donar altres eines a qui ho necessita, cadascú necessita unes coses diferents... fins i tot a vegades uns només necessiten madurar.

E: Dones cap alumne per perdut o insisteixes?

A: De primeres no ho donaré per perdut i buscaré les eines necessàries.

M'he format només per un alumne amb necessitat especial... i em vaig formar per no perdre'l. Si em rendeixo davant de l'absentisme...

E: Llavors... t'emportes a casa el problema d'aquest alumne...

A: Sí, perquè em formo a les meves hores lliures...

E: Parlem d'educacions especials com l'Asperger?

A: Sí, és un alumne que vaig trobar a un curs, és més, en una mateixa classe tenia tres nens de diferents graus d'asperger, quatre nens que tenien certes necessitats i anaven a classes especials, a més de la resta...en total érem quinze en aquella aula. Els companys em van espantar una mica fins que em vaig adonar que hi havia coses que no els arribaven... i vaig decidir formar-me. Vaig fer cursos i una amiga meva (educadora) em va passar informació sobre el tema... al final vaig aconseguir que aquells nens s'integressin a la classe i treballessin en grup, van treure molt bones notes i vam aconseguir un projecte final on treballàvem l'empatia. Van entendre (ja que no poden sentir) que cadascú tenia una problemàtica diferent. Un d'ells em va sorprendre molt perquè va plorar quan va saber que jo marxava. Aquella aula va ser finalment un oasi on estaven tranquils i podien anar fent. Va ser la meva opció, formar-me o estar un any a la merda!

E: Sort que éreu poquets...

A: Tenia la sort que érem quinze en total, per això és important que baixen els ràtios, ja que si tu tens una classe amb 20 persones pots tenir una atenció real... si són 35... no ets superman!!

E: Per tant... els faries més visibles?

A: Sí... en el fons tots tenim alguna necessitat especial... solament que alguns casos tenen nom i diagnòstic i d'altres no. Tots som especials!!!

E: S'ha de buscar les eines corresponents.

A: Això mateix... Un d'ells era un artista!! Ens va fer uns cartells de publicitat per un projecte... que jo vaig flipar!! Tots vam flipar!!

Crec que l'ensenyament hauria de potenciar a cadascú en el que fos excepcional i que afavoreixi al grup.

E: Comparteixo la teva opinió.

A: Gràcies

E: Doncs amb aquesta experiència finalitzem l'entrevista. Ha estat molt interessant. Moltíssimes gràcies per aquesta estona.

A: De res, espero que us hagi agradat!!

Acabem aquí aquesta entrevista tan interessant a la professora Anna Ballesteros, que ens ha mostrat molts aspectes personals i laborals a tenir en compte...

creixement com a persona i a comptar com a professional.

Moltíssimes gràcies, Anna!!

Entrevista realitzada per Ana Belén López GES2

La música, un gran tresor de Guinea Equatorial

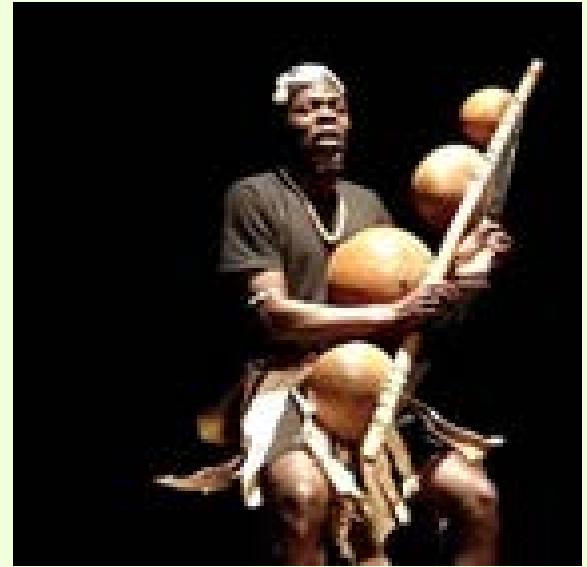
PER YOLANDA USINDO

QUE SONI LA MÚSICA!

Guinea Ecuatorial és un país centreafricà que es compon de la zona continental del riu Muni i de cinc illes volcàniques del litoral. La capital, Malabo, es troba a l'illa de Bioko i s'hi pot trobar un estil arquitectònic colonial espanyol. També és el nucli de la pròspera indústria petrolera del país. És el país més petit d'Àfrica, i la llengua oficial és l'espanyol, tot i que també s'hi parlen el portuguès i el francès. Hi conviuen cinc tribus o ètnies: els fang, els bubu, els bisio, els ndowe i els annobones. S'hi parlen més de vint llengües nadiues. La llengua més estesa és el fang, atès que aquesta és la tribu majoritària i la llengua del president de la república. I com a qualsevol país, hi ha una rica tradició musical que abasta diferents estils: el rap, el makkosa, el soukous o el reggae.

El rap representa la nova generació moderna. El makkosa vindria a ser una mena de jazz, blues o pop. El soukous es podria comparar a un estil romàntic: per posar un exemple, seria com l'estil de Julio Iglesias. El reggae és fidel a l'estil que prové de Jamaica, força conegut arreu del món. La música que potser més identifica els guineans, i segurament als africans, és la música tradicional fet amb instruments de bambú i altres fustes. S'interpreta amb unes persones que canten i d'altres els toquen, mentre dones i homes ballen, tot i que hi acostuma a haver més dones ballant. Hi ha algunes diferències segons quina sigui l'ètnia, el poble o la cerimònia, però les melodies més conegudes són l'ivanga i el ba lele.

INSTRUMENTS TRADICIONALS

Els instruments que es toquen més son el mvet, el tambor, el tam tam, l'okka i molts d'altres. Però aquests serien els més populars. Normalment els toquen els homes, ja que cal certa força i, a més, cal reconèixer que en la cultura africana sempre és la dona la que balla i canta.

Aquests instruments són els mateixos que es toquen a molts països de l'Àfrica negra, tot i que a cada país reben un nom diferent i es toquen de maneres diverses.

Entre els cantants més reconeguts de Guinea Equatorial hi ha Betty Arna, Maele, Nene Bantu, Meko, Yuma i Nelida Karr.

LA MATEIXA PEDRA, DE PATRÍCIA GABANCHO

Patrícia Gabancho

La mateixa pedra

**Per què els moments
brillants dels catalans
acaben en no res?**

ROSA DELS VENTS

Per Ricardo Martín Herranz

La mateixa pedra és un llibre que relata els fets històrics més destacats de la història de Catalunya. L'autora (Patrícia Gabancho, 1952–2017) ha volgut explicar les dificultats viscudes pels diferents protagonistes d'aquest llibre.

L'autora tracta d'explicar perquè en moments molt importants i brillants de la història de Catalunya s'acaba en un rotund fracàs. A més a més, explica molt bé la relació durant una part important de la història dels catalans que van tenir amb una Espanya poc favorable a l'emancipació dels catalans.

Des de l'Edat Mitjana, passant per l'Antic Règim i arribant fins al nostres dies, sabrem quina és la veritable història de Catalunya.

Segons la meua opinió és un llibre amb connotacions sobiranistes, però que té aquesta postura difícil de mantenir, que suposa defensar els interessos de Catalunya con a nació.

Al marge de l'opinió que tingui el lector sobre la independència de Catalunya, no deixa de ser interessant saber més sobre una terra que no deixa de ser la terra on vivim.

Sant Jordi l'altra cara de la moneda

Coneixem la diada, la seva història i tradició, però ara parlarem des d'un altre punt de vista. És Sant Jordi una festa sexista? Què farem amb les roses?

Els experts coincideixen que la tradició, plena d'estereotips, s'està superant

El noi rep el llibre, símbol de la cultura i de l'educació; la noia, una rosa, lligada als sentiments i la bellesa. És una tradició, la de Sant Jordi, que a primera vista denota certs matisos sexistes, encara que els seus orígens són diversos. Però, per què la dona rep la flor i no el llibre? "En totes les cultures el llibre ha estat sempre el símbol dels pares de la religió i la Rosa ha estat lligada al sexe i a la feminitat", diu l'antropòleg Adrià Pujol, que afirma rotundament que Sant Jordi és una festa sexista, però bàsicament perquè va néixer en una societat patriarcal de la dècada dels anys trenta. Esther Vivas, escriptora, sociòloga i feminista, també es manifesta en aquesta línia: "Les pràctiques implícites en la tradició tenen un caràcter sexista, però per sort les tradicions hi són per reinventar-les i crec que les coses estan canviant".

Víctor González

Floristes i llibreters preveuen vendre 7,5 de roses i 1,5 milions de llibres

Aquests dies a casa tots rebem una rosa o un llibre, en ocasions ens ajuntarem amb més d'una rosa. Roses que probablement acabaran a la brossa al cap de dos dies. Però, què podem fer perquè no passi? Tenim moltes possibilitats: una és fer aigua florida, que pot servir tant pel cabell com per la pell. Les nostres àvies ja l'utilitzaven i també l'utilitzaven a l'antic Egipte. Es tracta d'un producte que ha demostrat el potencial que té. Els experts també coincideixen amb les nostres àvies: els dermatòlegs aconsellen sumar-les a les rutines diàries de bellesa, això és degut als beneficis que porta a la pell, és antioxidant, antiinflamatori, hidrata la pell i cabell. Amb els llibres, el meu consell és buscar una bona paradeta de segona mà.

Youssef Asmane Karafi

CURIOSITATS DE LA DIADA QUE SEGUR QUE NO CONEIXES:

Segons National Geographic, Sant Jordi no era català. Va néixer a finals del segle II a la Capadòcia, actualment territori turc, en aquells dies part de l'imperi Romà. Sant Jordi és patró de Catalunya des de l'any 1904, i des de 1995 també és el dia del llibre, perquè en aquesta data va ser quan van morir dos importants escriptors: William Shakespeare i Miguel de Cervantes. Sant Jordi també es celebra en altres països: Anglaterra, Portugal, Bulgària, Ucraïna, Etiòpia...

A la façana del palau de la Generalitat de Catalunya podem trobar una escultura que recorda el màrtir, la llegenda del drac. Antoni Gaudí va fer viva la representació de la llegenda a la casa Batlló per tal que, amb el pas del temps, aquesta fantàstica tradició es mantingués.

Sandra Rodellas

ARRÒS AMB LLET

Ingredients (4 persones)

- - 1 litre de llet
- - 100 gr d'arròs
- - 70 gr de sucre
- - 1 pell de llimona
- - 1 branca de canyella
- - 1 cullerada de canyella en pols
- - 1 fulla de menta

ELABORACIÓ:

Posem la llet en una cassola.

Afegim l'arròs, la branca de canyella i una mica de pell de llimona.

Coem a foc lent durant uns 50 minuts.
(removem sovint)

Afegim el sucre i coem durant 10 minuts més.

Removem perquè es desfaci el sucre.

Retirem la canyella, deixem que es refredi i repartim l'arròs amb llet en 4 recipients.

Deixem refredar i hi escampem una mica de canyella en pols.

Decorem amb unes fulles de menta i, si volem, amb una branca de canyella.

Sandra Rodellas

VÍCTOR GONZÁLEZ: "SI POGUÉS FER ANAR EL TEMPS ENRERE ESTUDIARIA MÉS"

- A què et dediques professionalment?

- Actualment treballo en el servei de manteniment de l'Hospital Universitari Joan XXIII de Tarragona.

- Quins són els requisits per accedir al teu sector?

- Per poder accedir em van demanar nivell acadèmic i experiència dins del gremi, coneixements d'electricitat, fontaneria, climatització i derivats.

- Com és el teu dia a dia quotidià?

- El meu dia a dia és molt variat. Pots tenir un dia tranquil perquè no surt cap avaria important o pots tenir un dia molt complicat si tenim problemes amb l'electricitat o amb fuites d'aigua o feines de modificació per obres o per necessitats del serveis.

- Creus que la conciliació familiar és bona amb la teva feina? O hauria de canviar?

- Actualment treballo amb dos tipus d'horari: un de matí i un altre de nit. Em permeten sempre conciliar aquesta necessitat que tinc amb la família. Això em dona més marge i més horaris per portar la canalla a l'escola, portar-los a fer activitats escolars, i a més tenim més dies de descans, que això és bastant necessari.

- Si poguessis fer anar el temps enrere, canviaries alguna cosa de la teva situació laboral?

- Si pogués fer anar el temps enrere jo crec que el que canviaria es l'actitud que vaig tenir amb els estudis. Vaig pensar que ja en tenia prou amb una FP1 i amb el temps amb vaig adonar que em vaig equivocar, que hauria d'haver estudiat una mica més, perquè actualment el nivell acadèmic es bàsic i important per qualsevol feina. Llavors si pogués fer anar el temps enrere suposo que estudiaria més.

- Si haguessis de donar-li algun consell als estudiants del CFA Tarragona, que encara no s'han embarcat en el mercat laboral, quin seria?

- Si els hagués de donar un consell, primer que surtin amb el nivell acadèmic més alt que puguin, i un cop que decideixen entrar al mercat laboral, que vagin amb actitud positiva, que siguin treballadors, que busquin una motivació a la seva feina perquè no se'ls faci rutinària i pesada.

"Em dic Victor González vaig néixer el 3 d'agost de 1976 a Granada. Estic casat i tinc dos fills. Visc a la Canonja".

"Actualment estic cursant l'ESO al CFA Tarragona perquè m'he de reciclar, necessito millorar el meu nivell acadèmic per poder oposar la meva plaça"

PER YOUSSEF ASMANE